

بەرپرسیاریتی دلداری بەرامبەر شیعەر و واقع

م.ی. بیستون عارف عەزیز

زانکۆی سلیمانی / کۆلیجی پەروردەدی بنەرەتی / بەشی زمانی کوردی

مامۆستای وانەبیژ لە زانکۆی جیهان-سلیمانی

پێشەکی:

ئەم لیکۆلینە وەپە هەولێکی شیکاریانەپە بۆ تیشک خستنه سەر بەرپرسیاریتی هەندیک لە ئەزموونی ئەدەبی و واقعیهکانی دلداری شاعیر، که تیایدا هەولمانداوه لەرێگەیی دواندنی خودی شیعەرەکانیپە وە پشتبەستن بە سەرچاوه و بەلگەمەندیپە ئەدەبی و واقعیهکان، خویندنه وە بۆ ململانێی تیاژیانی دلداری لە نیوان شیعەر و واقع بکەین، هاوکات تیشک بخەینە سەر هەردوو لایەنی بابەت و فورم وەک دوو لایەنی سەرەکی دونیای ئەدەبی. بابەت وەک لایەنی واقعی و خودیتی بەرجەستەکراوی شاعیر، فورمیش وەک توانا و نواندنی ئاستی هونەریی شاعیر، بۆ ئەم مەبەستەش لیکۆلینە وەکمان کردوو بە دوو بەشی سەرەکیپە وە.

لە بەشی یەکەمدا وەک خویندنه وەپەکی هونەریانەپە پەپوەست بە لایەنی ئیستیتیکی و بەرەمەپنانی شیعەرە وە، هەولمانداوه تیشک بخەینە سەر هەندیک لەو لایەنە جوانکاریانەپە شیعەر که وەک بەرپرسیاریتی ناوکی دەقی ئەدەبی خودەرەخەن، لەپال ئەمەشدا چەند هونەریکی شیعەرنوسین بخەینە پێشچاوه، که دەرپری ئاستی وەستایی و لیاقهی ئەدەبی و زمانەوانی شاعیرن و که متر قسەیان لەبارە وە کراوه، که بەگشتی لەم تەوەراندە چرمانکردوو وەتە وە:

۱- هونەری ناوئیشاندانان بۆ شیعەر.

۲- زمانی دراماتیکی و هونەری گێژانە وەگەری لە شیعەردا.

۳- تۆپۆگرافیا و هونەری جۆرایەتی نووسینی شیعەر.

لە بەشی دووهمدا وەک خویندنه وەپەکی بابەتیانەپە پەپوەست بە واقعیه وە، هەولمانداوه بەرپرسیاریتیپە واقعیهکانی دلداری لەسەر تیمە جیاوازهکانی شیعەر بخەینە پروو، لەپالیدا چەند بابەتیکی هزری و فەلسەفی پەپوەست بە ژیانی ئەدەبی و واقعی شاعیرن بۆروژنین، که بەگشتی لەم تەوەراندە چرمانکردوو وەتە وە:

۱- ئەرک بەخشین بە شیعەر، بە ئامرازکردنی شیعەر.

۲- راستگویی لە شیعەر و واقعی تیاژیاو، بوونی پێوەستەگیپەکی تۆخ لەنیوان شیعەر و واقعیدا.

۳- موعاناتی گشتی نەک تاکی.

پېۋىستە ئەۋەش بلېين كە لەم توۋژىنەۋەيەدا پەراۋىز و سەرچاۋەكانمان بەپېنى سىستەمى "ھارقارد"ە، كە نوپىزىن سىستەمى بەكارھىتەنى سەرچاۋەيە و لە كۆتايىشدا بە چەند خالىك ئەنجامى باسەكەمان خستوۋەتەرۋو، لەگەل لىستى سەرچاۋە بەكارھاتوۋەكان و پوختەي لىكۆلېنەۋەكە بە ھەردوۋ زمانى عەرەبى و ئىنگىلىزى.

بەشى يەكەم: بەرپرسىيارىتى بەرامبەر شىعر

يەكەم: ھونەرى ناۋنیشاندا نان بۆ شىعر

ناۋنیشان ۋەك رەگەز و توخمى ھونەرى پىكھاتەي دەق، سەرھەتا و دەرۋازەي دەقە، لە ئاستى رۋوكەش و سادەدا بە زۆر شىۋە ناسىتراۋە، بۆ نمونە لە رەخنەي كۆندا ناۋنیشانىان ۋەك گەياندنى راستەۋخۆي پەيامەكانى ناۋەرۋۆكى دەق ناساندوۋە، ۋەك سەرھەتايەك بۆ ناساندن و سىفەتى جياكردنەۋەيان پىپىرۋە و بە چىركردنەۋەي ناۋەرۋۆك ناۋزەدى دەكەن، بەلام لە رەخنەي نوپدا لە ئاستىكى قولتەر و ۋەك بابەتتىكى رەخنەي قسەي زياتر و ھەمەلايەنترى لەسەر دەكەن و دەيكەنە يەككىك لە سىماكانى دەقبوون. لە رەخنەي كۆندا پىگە و گرنىگىيەكى كەمترى ھەبوۋە و لىكۆلېنەۋەكان لە چوارچىۋەي سنووردارى گۆشەگىردا بوۋە، ئەمە سەرپارى ئەۋەي لەناۋ پىكھاتەي دەقى تەقلىدىشدا گرنىگىيەكى بەرچاۋ بەم رەگەزە ناۋىنرېت، تەننەت لە ھەندىك لە دەقەكانىشدا ھەر بوۋنى نىيە و فەرامۆشكراۋە. بۆيە دەكرىت بلېين تىرامان و گرنىگىدان بە رەگەزى ناۋنیشان بەرھەمى ئەدەبى رەخنەي ھاۋچەرخە، كە لەئىزى كارىگەرى بوۋارى زمانناسى دەقدا ۋەكو رەگەز و بنەماي جوانىناسى تەماشاي دەكەن، واتە سەرھەتا و گرنىگىيدانى ئەم رەگەزە دەگەرپىتەۋە بۆ سەردەمى نوپى و رەخنەي ئەدەبى نوپى. [فازىل مەجىد مەحمود- بىستون عارف عەزىز: ۲۰۱۶، ل ۲۶۶].

شۋىنى جوگرافى ناۋنیشان ھەمىشە دەكەۋىتە بەشى سەرۋەدى دەق، ۋەك دەرۋازەي دەق دەتۋانرېت بوترىت خالى ھاۋبەشى سەرچەم ژانرە ئەدەبىيەكانە، توخمى سەرھەككىيە لە پىكھاتەي ھونەرى ھەر دەقكىدا. ناۋنیشان ((ھىمايەكى زمانىيە، دەكەۋىتە رۋوكارى دەرۋەدى دەق، بۆ ئەۋەي كۆمەلە ئەركىك ئەنجام بەت، كە تايىبەتن بە ئەنتۆلۇژيا و پىكھاتەي دەق و ناۋبىرىكى نيۋان دەق و جىھانە، بۆئەۋەي بىتتە خالىكى ستراتىژى، كە دەق بۆ جىھان و جىھانىش بۆ دەق دەبرى)) [ھىمەن عومەر خۇشناۋ: ۲۰۱۰، ل ۱۸۹]. ھەر بۆيە ھىچ دەقكىك بەبى ناۋنیشان نايىت، چۈنكە كلىلى كىردنەۋەي كۆدەكانى ناۋ دەقە و يارمەتىمان دەتات بۆ ئەۋەي زياتر بچىنە نىۋ دەقەكە و ھەۋلى شۆرۋونەۋە بەنىۋ ئاستەكانىدا بەدەن، تا مانا و رەمز و دەلالەتەكانى دەقەكە بدۆزىنەۋە، ئەمە جگە لەۋەي دەشېتتە دەرخستنى ئاستىك لە ئاستەكانى زمان بە گىشتى و زمانى دەق بەتايىبەتى، كە سىمانتىكە، واتە يارمەتىمان دەتات زياتر لە ئاستى سىمانتىكى داقى داھىنراۋ تىپگەين.

ناۋنیشان بەگىشتى بونىيادىكى سەرۋەخۆ و بونىيادىكى بچوكرۋەيە، يان ئەۋىش دەقكىكى بچوكر *Microtexte* و چىركراۋى زمانىيە، بەلام مەرجىش نىيە بچوكرراۋى بونىيادى دەق بىت، كە لەمەياندا ناۋنیشان ناۋەرۋۆكەكە دىارى دەكات، بە دىۋىكى تردا

ناویشان دهقیکی بچکولهی چرکراوی رستهیی پر له ئیحایه، که رۆلکی گرنگی له چۆنیتی خویندنه و هدا ههیه، له ئاستی دهربرینیدا پیکهاتهیهکی زمانهوانییه و له سه ره وهی دهقه وه رۆلی له خه ملاندنی بابهت و شه قلیپیدانی بابهتدا ههیه، ههول دها کۆد و هیماکانی دهق بکاته وه و بینینی نووسه ره که له لای خوینهر رۆشن بکاته وه [نه وزاد ئه حمه د ئه سه ود: ۲۰۰۶، ۷۴ ل].

به بروای جاک دیریدا و گۆلدمان ناویشان چراخانی دهقه ((ناویشان سوره ییای دهقه و ده توانیت ریگه و که له به ره تاریکه کانی خویندنه وهی دهق روونا بکاته وه و له سه ره وه تیشک بهاوێژیته سه ره به شیکی زۆری رووبه ری مه تن)) [نه وزاد ئه حمه د ئه سه ود: ۲۰۰۶، ۷۵ ل].
به بروای جیرار جنیت ئه رکی ناویشان خۆی له چوار ئه رکی سه ره کیدا ده بینیته وه، ئه وانیش:

- ۱- سه رنجرا کیشان: راکیشانی سه رنجی خوینهر و ئاراسته کردنی.
 - ۲- سه ره شه خشین: نیشاندان و ئاماژه به خشین، که خۆی له به های ئیحائیدا ده بینیته وه.
 - ۳- دیاریکردن: ناساندنی دهق و کارنامه که ی.
 - ۴- وه سف: ناساندنی دهق له ریگه ی وه سفی ناویشان و وه سفکردنی به شیک یان زیاتری بابه تی دهقی دیاریکراو)) [ناصر یعقوب: ۲۰۰۴، ص ۱۰۲].
- هه لبراردنی ناویشان له لایه ن نووسه ره وه کاریکی ئاسان نییه، به لکو پنیویسته به ئاگاییه کی زۆره وه بیرى لیکاته وه و حه قی خۆی پیدات، ده بیت ئه وه ش بلین که ناویشان له زۆر باردا جله و له نووسه ر وه رده گریته وه و دهیدا ته دهقه که ی، واته ئه وه ناویشانه به شیک له ئازادی نووسه ر وه رده گریت و دهیگیریته وه بو ناوه رۆکی دهق، ئه مه ش ئه وه ناگه یه نیت که نووسه ر به ته وا وه تی خۆی به سه ستیته وه به کرۆکی دهقه که یه وه هه ر له ویشه وه ناویشانه که ی به ره مه یینیت و راسته وخۆ ناوه رۆکی بابه ته که یمان پیدات و ناویشانیکی مه به سه ت حازر به ده سه تمان پینشکه ش بکات، چونکه ئه مه ش راسته وخۆ که مکردنه وه و لیدانه له نرخ و به های دهقه داهینرا وه که ی و بیینزکردنی ناویشانه که یه تی و سه ره ئه نجام ناویشانی دهقه که ش نه سه رنجی خوینهر راده کیشیت و نه پرۆسه ی خویندنه وه ش کاملتر ده بیت.

ناویشان به شیوه یه کی گشتی پاشکۆی ناواخنی دهقه، که زۆر به ی نووسه ران دوا ی له دایکبوونی دهق دایه دن، هه ره که ئیبراهیم یونسی له دانانی ناویشان بو رۆمان ده لیت: ((باشتر وایه دانانی ناویشانی رۆمان کاتیک بی که رۆمانه که به کۆتا گه یشتیبت، ئینجا رۆماننوس به شیوه یه کی ورد ناویشانیکی بو رۆمانه که ی هه لبریزیت)) [ابراهیم یونسی: ۱۳۸۲، ص ۱۱۳].

زۆرجار ناویشانی دهق ده لالهت له یه کیک له ره گه زه کانی دهق ده کات، یان هه ندیکجاریش په یوه ندی به دیار ده یه ک یان بیرو که یه کی دهقه که وه هه یه، چونکه په یوه ندی ناویشان به دهقه وه په یوه ندییه کی به هیزه، له سه ره بنه مای په یوه سه ته گی و لۆژیکییکی ریکوپیک دروست

دەبیت، كە دەلالەت لە بەشیک یان زیاتری بابەتی دەقەكە دەكات. [سەھام حەسەن جواد السامرائی: ۲۰۱۳، ص ۶۱].

ئەگەر سەرنجی میژووی ناویشانی دەقی ئەدەبی كوردی بدەین، دەبینین لە سەرەتاكانی دەقی شیعیریمان بەتایبەت شیعیری كلاسكی رەگەزی ناویشانی فەرماوش كراوە و شیعەرە بەرھەمھاتوووەكان بێ ناویشانی، بەلام بەپێچەوانەووە ئەمە لە سەرەتای نوێیوونەووەی شیعیری كوردیدا، رەگەزی ناویشانی وەك پێكھاتەییەکی ھونەری و پێویست خۆی دەنویست، چونكە یەكێك لە نیشانەكانی نوێیوونەووەی شیعیری كوردی بریتی بوو لە دانانی ناویشانی بۆ شیعەرەكان، دواتر لەگەڵ پڕۆسەیی نوێیوونەووەكە ھانگاو بە ھەنگاو دانانی ناویشانی بۆ دەق دەبیتە مەرجێکی سەرەکی بۆ پڕكردنەووەی لایەنی ھونەری دەقەكان و سەرەتایەك بۆ چوونە ناوەووەی دەقەكە.

ئەگەر چاویك بە دیوانی دلدار شاعیردا بخشین، دەبینین سەرجەم شیعەرەكان ھەلگری ناویشانی تایبەت بە خۆیان، ئەگەرچی لە زۆریك لەو شیعەرەكاندا ھەست بە سادەیی و ساكاریی ناویشانەكان دەكەین، چونكە راستەوخۆ دەبنە ھۆی پێشانانی كرۆکی شیعەرەكان و خۆیان لە وشەییەك یان فریزیک یان رستەییەکی نیو پێكھاتەیی شیعەرەكاندا دەبینن، بەلام پێویستە لەپال ئەمەدا ئەو ھەش بلیین كە بۆ كات و سەردەمی تیاژیانی دلدار شاعیر ھەر بە تەنیا دانانی ناویشانی بە ھەر شیوہییەك بێ خۆی بۆخۆی ھاوچەرخ و تازەگەری بوو، بۆیە بە رۆانیمان لە ناویشانەكان دەبینین بەشیک لە سادە و ساكاریی ناویشانەكانی شاعیر بۆ ئەو دەگەرپیتەووە كە قوناغەكە خۆی بۆخۆی سەرەتای دانانی ناویشانە لە شیعیری كوردیدا، وەك دەشزانرێت ھەموو بابەتیکی تازەداھینراو بە سادەیی دەست پێ دەكات.

لایەنیکی تری سادەیی ناویشانی شیعەرەكانی دلدار بۆ ئەو دەگەرپیتەووە كە خۆی پێكھاتەیی ھەندیک لە دەقەكان خۆیان ھەلگری بونیادیکی سادەن و زۆر زوو خۆیان دەدەن بە دەستەووە، بۆیە كاتێك دەقیك ھەلگری بونیادیکی سادە بیت لە راستیدا ناویشانەكەشی وەك ئاویتە و رەنگدانەووەی ئەو بونیادە ھەر سادە دەبیت، كە ئەمەش بە ئاشكرا لە شیعەرە گێرانەووەگەرییەكانی شاعیردا دەبینرێت.

زۆریك لە ناویشانەكانی شیعەرەكانی دلدار لە شیوہی گەتوگۆ و دواندنیکی بەرامبەر كێیدا بونیاد نراون، كە رەنگدانەووەی راستەوخۆی پەيام و بابەتە شیعیرییەكان، بۆیە دەبینین شاعیر بە پشەبەستن بە ئامرازەكانی بانگكردن و بە رۆوكردنە كارەكتەر و بابەتی سەرەکی شیعەرەكەیی ناویشانەكەش بونیاد دەنیت، وەك لە ناویشانەكانی: ئەری ئەی لاو- ئەی كورد- ئەی خوادایە- ئەی بادی شەمال- ئەی نازەنین- بلی سەربەستی ئەی لاو- لاوی كوردان... ھتد دا دەردەكەوێت.

ھەندیک لە ناویشانەكانی تر زۆر سادە و ساكار و شیوہ راقەبین، راستەوخۆ خۆدەردەخەن و ھەلگری ھێچ فەنتازیا و نادیارییەك و راکیشەریکی خۆیتەر نین، بەجۆریك كە خۆیتەر

ته نیا به بینینی ناویشانی شیعره کان راسته و خو له په یام و گوتار و بابه تی شیعره که تیده گات، که ئەمەش دەلالەت له لاوازی ناویشانی و که مکردنه وهی به ها و په گەزی هونەری شیعره کان دەکن، وهک له ناویشانه کانی: نامه یهک بۆ دلزار- نیشتمان ئیشی دهوی- زولف و ئەگرچه ی یار- بۆ گو قاری رووناکی- له مهیدانی موحاده له یهک... هتد دا دەر ده که ویت. هه ندیکی تر له ناویشانه کان هه لگری جازیه تیکی سحر اوین، یان ده توانین بلین هه لگری ئیحا و جوانناسیه کی تایهت به خو یانن، که له ناویاندا جو ره فه نتازیا و نادیا ریه که له خو ده گرن و خوینەر ناتوانیت به یه کجار خویندنه وه کرۆک و تیمه ی شیعره که ی بۆ دهریکه ویت، له لایه کی تره وه پیکهاته و دارشته ی ناویشانه کان به شیوه یه کن هه لگری زیاد له راقه و ته ئویلین، جو ره نادیا ریه کیان له خو یاندا هه شار داوه که خوینەر به ته واوی و به وردی ئاشنا نه بیت به دونیا ی شیعره که، ناتوانیت له مه به ست و به کارهینانی ئەو ناویشانه تینگات، واته نا ناگایانه خوینەر په لکیشی خویندنه وه ی شیعره که ده کات و راسته و خو بیر و هزری خوینەر راده کیشن، که ئەمەش له ره خنه ی نویدا جینگه ی بایه خ و گرنگی پیدانن، چونکه ده بیته هوی دهر خستی توانای هونەری و ئەده بی شاعیر له سه ر دانانی هونەری ناویشانی و کاملبوونی ئاستی دهقبوونی دهقه که، وهک له ناویشانه کانی: سزاواری- خه نده که ی بایی- بۆ ئەو که سه ی که... هتد دا دەر ده که ویت.

هه ر بۆ نمونه له شیعره ی "خه نده که ی بایی" دا شاعیر کارنامه یه کی زیاتری به ناویشانی به خشیوه و جگه له شوناسی دهقه که کردویه تیه نامر ازیک بۆ به ره مهینانی موسیقای شیعر، چونکه قافییه ی نیوه دیری یه که می لی پیکده هینیت. لایه نیکی تری جوانی و هونەر نواندن له دانانی ناویشانی ئەم شیعره دا بریتیه له وهی که وهک چۆن به ناویشانی ده ست پچ ده کات، ئاواش به ناویشانی کوتایی پیدیت.

خه نده که ی بایی

له ئافاتی ژیا نی نا هو می دیم خه نده که ی بایی
فرشته ی پاکی هیوامی نیشان نام وا که ببوینم

.....

له رووی چاکه و وه فاداری
به یادی جامی دل داری

له مهستی خو شی بیهی دروشمی خه نده که ی بایی [دلدار: ۱۹۷۱، ل ۵۲-۵۴]

هه ندیکی تر له ناویشانه کان ته نیا یه که وشه ن و وهک دالیک دهلالهت له چه ند مه دلوولیک یان کارنامه یه که یان زیاتری نیوه دهقی دهکن، وهک ناویشانه کانی: دل- مه ی- کوردستان- ناؤمی دی- ئومی د- فه له ک... هتد.

له کوتاییدا پیویسته ئاماژه به شیعره ی "توتنه وان" ی شاعیر بکهین، که جگه له ناویشانی سه ره کی، له ناوه وهش شیعره که کراوه به چه ند به شیکه وه و هه ر به شیکیش ناویشانی خو ی بۆ دانراوه، به مهش دلدار دهیه ویت لۆژیکمه ندانه رووداو و باس و خواسی

شيعره كه له گشته وه بۆ بهش بهریت، كه بۆ كات و ساتی خۆی بابەتییكى هونەری نۆی بووه و یارمهتیدهریكى باشی تیگهیه نه رانهی خۆینه ر بووه له كاتی خۆینده وهی شيعره كه دا.

دووهم: زمانی دراماتیکی و هونەری گێرانه وه گەری

یه کێك له سیما دیاره كانی شيعری دلدار بریتیه له هه بوونی ئه و زمانه دراماتیکیه ی كه له هه ندیک له شيعره كانیدا ده بیزیت و بووه ته شیوازی میکرۆستایلی ئه زموونی ئه ده بی دلدار و ده رخستنی توانای هونەری و ئه ده بی شاعیر له م بواره دا، چونکه یه کێك له خه سله ته كانی به دراماکردنی شيعر بریتیه له به کاربردنی زمان به شیوه ی گێرانه وه گەری هونەری و توانای به دیمه نکردن و به نمایشکردنی بابەت و شته كان، ئه مه جگه له وه ی ((شاعیر له خودییه ت به ره و بابەتییه ت هه نگاو ده نیت، له کۆمه ل و کۆمه لگا نزیک ده بیته وه، کیشه کۆمه لایه تییه کان و مرۆییه کان ده بنه بابەتی شيعری و ده مه ته قی و گفتوگو دروست ده بی له گه ل دیمه نه که دا)) (په روین عه بدوللا: ۲۰۰۸، ل ۱۲۳]. هه ر بۆیه یه کێك له شیوازه گێرانه وه گەریه كانی هه ندیک له و شيعرانه ی دلدار كه به بۆی درامی نووسراون، وه ک شیوازیکی جیگیری زۆر به ی زۆری ئه و شيعرانه بریتیه له بابەتیووون و باسکردنی لایه نیک له لایه نه كانی ژیان، كه شاعیر ده بیته باسکه ری هه ندیک له و بابەتانه و كه متر خۆی تیا ده بینیته وه، خۆ ئه گه ر به شداریش بیته وه ک خۆدیک و تاکیکی به شیک له و بابەته باسده کریت، كه كه شیکي گشتیانه ی کۆمه لگایانه ی له خۆگرتووه، نه ک بابەت و موعاناتی تاک.

رۆژیکی هاوین له قرچە ی گەرما

ئاو دیریکی رووت توتنی ئاو ئه دا

زه رد و بێ هیز و لاواز و نه خۆش

مالۆیران، په رپووت، به ده م له رز و تا

له چوار سه ر خیزان خۆی و مندالی

هه ر ئه و یان هه بوو هه لسا بوو گویا

سه پکه یی بکا، گۆزه ئاو بیینی

توتن ئاو بدا مندال به ختیو کا

به له رزه له رز و هانکه ی ماندووی

هه ولنیکي ئه ولا هه ولنیکي ئه م لا

منیش له تاوی گەرما و ماندووی ری

به ته مای چۆر نیک ئاوی سارد لام دا

[دلدار: ۱۹۷۱، ل ۶۴]

یه کێکی تر له شیوازه گێرانه وه گەریه كانی شيعره درامییه كانی دلدار بریتیه له شيعری درێژ، چونکه به دراماکردنی شيعر له کورترین مانادا پێویستی به کات و مه ودا و گفتوگو و باس و خواسی فره کاره کتاره، كه ئه مه ش هه رچی بکریت و بگوتریت ناتوانری

له ماوه يەكى كەم "چەند بەيتىك" بەئەنجام بگەيەنریت، بۆيە گەر له شیعەرە درامىيەكانى شاعیر وردىبىنەوه، دەبىنن ھەموویان دريژن و فرە مەودا و فرە کارەكتەر و گۆشەنيگان، كە باسى كىشەيەك له كىشەكانى كۆمەلگا دەكات و دەبیتە نوینەرى ناسۆرى قوناغىك له قوناغە تياژيانەكانى كۆمەلگای كوردی، چونكە گەياندى ئەو ناسۆرى و خەمى گشتیيە بە پرۆسەيەكى گێرانهوهگەرى دوور و دريژ دەكریت، بە پشت بەستن بە ھونەر و رەگەزە سەرەكیيەكانى گێرانهوه و توكمەكردنى زیاترى سیمای دراماتیكى و دیمەنسازی له شیعەرەكەدا دەكریت.

سەلام علیك ھۆكاکەى ئاودێر

علیک السلام پیادەیی تەنیا

وتەم: تینومە، ئاوی سارد ئەبى

وتى: نازانم ماومانە یان نا

برۆ ژێر كەپر گەر لەنیو گۆزە

ئاوی تێدا بوو بیخووه ئەمما

نەخۆشى لێیە، گەر تونویان بى

بەخیری باوكت ئاویان پى بدە

[دلدار: ۱۹۷۱، ل ۶۵]

ئەم جۆرە شیعەرە ((له كۆمەلێكى دەرەبەگى دواكەوتوودا لەسەر زمانى خویندەوارە پێشكەوتووەكان خۆی دەنوینیت، كە بریتییە لە پێشانەى ناگزوورى و دواكەوتویی كۆمەل بەشیۆهەكى ساكارى سەرپێیانە، ئەم جۆرە شیعەرە لێكدانەوه و شیکردنەوهى سايكۆلۆجى تێدا نییە، بیری تیژ و خویندەواری و پۆشنیری بەرز و قوولی ناویت، چونكە بە زمانىك دەبیژرى زمانى خەلكە، بەلام خویندەوار و نەخویندەوار دەجولینیت و دەورى خۆی له گۆرانی كۆمەلدا دەبینیت)) [مارف خەزەندە: ۲۰۰۵، ل ۵۴۷].

له شیعەرى "لالەباس"دا شاعیر زۆر ھونەرماندانە و لێزانانە پەنای بردووتە بەر بەكارھێنانى سەرچەم ئەو رەگەز و بنەما دراماتیکیانەى كە پێویستی بناغەیین بۆ بەرھەمھێنانى زمان و شیعەرى درامى، چونكە ئەگەر بە وردى لێى بروانین دەبىنن رەگەزەكانى وەك:

۱/ كارەكتەر ۲/ گفتوگو ۳/ شوین ۴/ كات

ئەمە جگە لەو رووداو و ململانێیانەى كە لە جیھانبینی شیعەرەكەدا خۆدەردەخەن و ئامادەییان ھەيە. بەرچەستەكردنى رێرەوى گێرانهوهگەریيەكانى ئەم شیعەرە بەشیۆهى كرۆنۆلۆژى بەرچەستەكراون و بە بەكارھێنانى سەرچەم پێداویستیيەكانى پرۆسەى گێرانهوه، واى كردووە زیاتر ھونەرییوون و چێژدارتر دەربكەویت، ئەمە لەپال پەنابردنە بەر گێرەرەوهى ھەمووشتران كە ((لەم شیۆه گێرانهوهیەدا گێرەرەوه بەشیکە لە رووداوەكان و بەشدارە تێیدا، كە لە شیۆهى گێرەرەوهى كارەكتەرى خۆی دەنوینیت، جا

كارهكتەرى سەرەكى بى يان لاوھەكى، ئەوا بەپىي دىد و تىزوانىن و بىرى خۆى رۇوداوەكان دەگىرپىتەو، واتە بەگۆيرەى گۆشەنىگا و ئاگابوونى خۆى لە رۇوداوەكان دەگىرپىتەو)) (عبدالله ابراهيم: ۱۹۸۸، ص ۱۸۵]. ئەمە جگە لەوھى خۆى شاعىر وەك كارەكتەر دەبىتە گىرەرەوھى ئەو ھەموو شت زانىنە و ھەلرشتنى ھەست و سۆزى و لایەنگىرى بۆ ئەو بابەتەى باسى دەكات، كە بۆ كات و سەردەمى خۆى باو بوو و بەرجەستەكەرى چىژى ئەدەبى سەردەمى خۆى بوو، دواجار بەجىھتەنى بەرپرسىارىتى ئەدەبى و ئىستىتىكى شاعىر ئاشكرا دەكات بەرامبەر بە شىعر و خۆینەرى چاوەروانكراو لە پەيامە بابەتى و ھونەرىيەكانى شاعىر.

يەككىكى تر لە سىماكانى زمانى دراماتىكى و ھونەرسازى لە گىرپانەو، بەرىتيە لە نواندى ھونەرى نواندن و ئەو گەفتوگۆسازىيەى كە لەنيوان دوو كارەكتەر يان زياتردا رۇودەدات، ديارە ئەمەش بە مەبەستى بەستنى پەيوەندى نيوان كارەكتەرەكان و دەرخستنى دونىاى ناوھو و دەرەوھيان بە خۆینەر و كەمەندكىشكردن و بەردەوامبوونى خۆینەر لە خۆیندەنەو، ھەرەھا دەبىتە ھۆى ھاتنەئاراي پرسىار و وەلام و درىژەدان بە گىرپانەوھى رەوتى رۇوداوەكان و باسكردنى بابەتەكان. ((شىعەرى لالەباس لەبەر ئەو دەمەتەقى و وتوویژەى شاعىر لەگەلیدا كردوویەتى و جوولاندوویەتى، ئەو گىيانى شانۆگەرى و جم و جۆلەى ئاویتەى ئەو شىعەرە بوو)) (كاكەى فەلاح: ۱۹۷۸، ل ۱۱۶)، واى كردووە سەرکەوتوو بەھرەوەر بىت:

پىم وت: لالە باس پارەت بدایە
رەسول معیل بوو بەبى گەفتوگۆ

وتى: پارە و من! ھەى خاکم وەسەر!
بریا ئەمزانی ئەى خودایە بۆ!!!

ئەوا چل سالە زەوى ئەكەلم
فەللاھى ئەكەم ھەتاکو ئىمرۆ

نرخى ئارەقەى رۇونى ماندووییم
تیکە نانیکە چ نان نانە جو

[دەردار: ۱۹۷۱، ل ۵۸]

ئەویش بەبى دۆ

لایەنىكى تری زمانى دراماتىكى و ھونەرى گىرپانەوگەرى بەرىتيە لە بەكارھىتەنى تەكنىكى بەش بەشكردن و دانانى ناونىشان بۆ ھەر بەشیک لەو بەشانە، ئەمەش كارىگەرى خۆى لەسەر جۆرايەتى گەياندن و گىرپانەوھەك دەبىت و زمانى دراماتىكى لە شىعەردا زياتر بەرجەستە دەكات، بەلام مەرجى سەرەكى ئەم بەش بەشكردنە بەرىتيە لەوھى كە ((دەبىت ھەموویان پەيوەست بن بە يەكەو و وەك زنجىرەيەكى پىكەوگىرپىدراو سەربارى جىاوازی فەزا و پاش و پىشكردن لە بونیادی گىرپانەوھەكان لەیەك دانەبىرپىن)) (جمال میر صادقى: ۱۳۸۸، ص ۲۳۴].

دلدارى شاعیر زۆر لیزانانه و وهستایانه ئەم هونەرەى له شیعری "توتنه وان" دا به کارهیناوه، سه رجه م شیعره کهى کردووه ته ۷ بهش و هه ر به شیکیش له ۱۰ دێر شیعەر پیکهاتووه، ئەمه جگه له وهى هه ر به شیک له وه شانه ناوینشان و سه رباسى خۆى بۆ داناون [توتنه وان- که پرى ئاودێر- دوو سوار- چه ندوچوون- مالوێرانی- حساو- حساوکردن] به بی ئه وهى فه زای هه یچ به شیک له به شیکى تر داببریت و خوینه ر هه ست به پچرانی ئایدیا و بابه ت بکات.

۲- که پرى ئاودێر

که پرىکی دارگه ز، ناریک دامه زراو
به پووش و گه لای چر و سه رگه یراو

بۆ پارێزگاری خۆره تاو و تۆز
به چیکى شى سه ده وری دراو

۳- دوو سوار

من له وه خه یاله و دوو بارگه ی سوار
هاتن له ژوور را بزووت و خه یرا

برنه وه له به رده م، ده مانچه له قه د

سمیل قیت و قنج، چاو کشت و وریا [دلدار: ۱۹۷۱، ۶۵-۶۷]

به کورتى ئه وه چه ند لایه نه ی باسکران به شیکن له به رپرسیاریتى شاعیر به رامبه ر به هونه ریکردنى ده ق و به خشینى زمانیکى دراماتیکى به شیعره که، ئەمه سه ره پای نواندى لیاقه ی ئه ده بی و گه یاندى په یامه بابه تی و جوانناسیه کانى شیعەر له ریگه ی هونه رى گه یانه وه گه ریبه وه به خوینه ر.

سێیه م: هونه رى توپۆگرافیا و جوړایه تی نووسینی شیعەر

توپۆگرافیا بریتیه له هونه رى دابه شکردنى ره شایى به سه ر پانتایى و پوهه رى سه پیتیدا، یان ده توانین بلین بریتیه له ((پرزاندنى پیت و وشه و گری و رسته کان به سه ر روخسارى سه پیتیدا به شیوه یه کی ئازادانه، له هه ندی باردا ره شایه کان و له هه ندی بارى تردا سه پیتیه کان به سه ر یه کتردا زال ده بن)) [عه بدلا طاهر به رزنجى: ۱۹۹۴، ۳۲].

یه کیک له وه لایه نانه ی که رۆلیکی گرنگی ئیستیتیکى و به وینه کردنى شیعەر ده گه یزیت، بریتیه له به خشینى کارنامه به لایه نی چۆنیتى نووسینی شیعەر و هونه رسازى له توپۆگرافیا که ییدا، چونکه له دوای نوویوونه وه ی شیعەر له سالانى سه ره تای سه ده ی بیسته م، ئیدى شیعەر هه ر بریتى نه بوو له ره شکردنى سه پیتى لاپه ره که، به لکو گوړانکارى گه وره له جوگرافیاى ده ق کرا و پیت و فریز و رسته و دێر و کۆپله شیعریه کان مه رج نه بوو وه ک شیعری کلاسیک به هه ماهه نگى و به ستوونى و زالبوونى ره شیتى به سه ر سه پیتیدا به دوای یه کدا بین، به لکو شاعیران ده یانویست له پال نووسینی په یامه شیعریه کانیا ن جوړه په یوه ندی و چێژیکى تری شیعری به یینه به ره م، دیاره ئه وه په یوه ندی و چێژه ش به

((یەکانگری نیوان شیعر و وینە "نیگار" دروست دەبیت، که بریتییە له تیکەلکردنی هەردوو ئاستی دەربەڕین و بینین، ئەمەش هەولدانیکە بۆ لیکتربەستنی تیکستی شیعی و هونەرە دیتەنییەکان، واتە لیکترگریدانی تیکستیکی زمانی سەر بە سیستەمی خویندەنەوه و جیلوه شیوەنییەکانی ئەو تیکستە و توانای نیگاری و دیتەنییەکانی)) [فەرهاد پیربال: ۲۰۰۵، ۱۰۵].
بەمەش شاعیر جۆریک لە لادانی نووسینی شیعر و ئیستاتیکیایەکی تری دەق بە بەراورد بە پیش خۆی دیتتە بەرەم، که ((تەنیا بە نووسین "بینین" هەو پەیوەست دەبێ و کار ناکاتە سەر دەنگ "بیستن". لە شیعی کۆندا زیاتر بەشیوەی رەگەزدۆزی ئۆرسۆگرافی و دەرکەوتنی جۆراوجۆری "موشع و مدرج" ئاشکرا دەبن و چیژ لای خوینەر دەخولقینت، لە شیعی نویشدا کورتی و درێژی نیوەدێرەکان، فۆرمی پەژەیی نووسینی نیوەدێرەکان و تەنانەت پیتەکانی وشەیک دەبنە هۆی داھێنای لادانی ئۆرسۆگرافی)) [دلیژ سادق کانەبی: ۲۰۰۹، ۵۰].

سەردەمی پیش دەرداری شاعیر سەردەمی یەک شیوازی و یەک وینەیی نووسینی شیعر بوو، که سەرچەم شیعرە کلاسیکیەکانمان و تەنانەت ئەو شیعرانەیی شاعیریش که بە پێرەوی یاسا و ریساکانی کلاسیک نووسراون، تەنیا یەک شیوە توپۆگرافی لەخۆدەگرن، که خوینەرانی ئەوکاتیش وەک هونەری خویندەنەوهی نەک نووسین ئاسایی وەریانەگرت، بەلام بەهۆی گۆرانکارییەکانی قوناعی دوا کلاسیک و دەرکەوتنی بە چاپکردن و بە نووسینبوونی شیعر، لەراستیدا ئەم جۆرایەتی نووسینی شیعرەش گۆرانی بەسەردا هات و لەگەڵ خۆشیدا چەند هونەریکی جیاوازی توپۆگرافیای بەدوادا هات. دەرکەوتنی هونەرە جیاوازهکانی توپۆگرافیش بۆ چەند لایەنیک دەگەریتەوه، یەکیک لەوانە: دەرکەوتنی سەرەتاکانی نووسینی شیعی سەر بەست و قالبە جیاوازهکانی نووسینی شیعر و نواندنی ئەو هونەرە جیاوازانەیی که پەیوەندیان بە دەسەبەرکردنی لایەنی ئاوازیی شیعی و کیشە جیاوازهکان و لادانی شیعرەوه هەیه، ئەمە جگە لە گۆرینی چیژ و سەلیقەیی خوینەر و بەخشیینی وینەییکی جیاوازتری شیعرنووسین، گۆرینی گۆشەنیگای بینینی خوینەر بۆ خویندەنەوهی شیعی و چیژبینینیکی تر که جیاواز بوو لە چیژبینینی پیشووتر.

دەرداری شاعیر لەم هونەرەشدا دەستیکی بالایی هەبوو و بە ئاگایانە گۆرانکاری لە توپۆگرافیای شیعرەکانیدا کردوو، هەر بۆ نمونە ئەو شیعرانەیی که لەسەر شیوەی کلاسیک نووسینی یان کاریگەری ئەدەبیاتی کلاسیکیان لەسەرە، توپۆگرافیای شیعرەکانیش دەچنە ناو خانەیی توپۆگرافی شیعی کلاسیک که بە گشتی رەشایی زالن بەسەر پانتایی سپیایی و بەشیوەی شیعی ستوونی یەکسان و وەک یەک بەرەم هاتوون.

تەخمیس

ئەمان مردم له داخی دل له بەر گریان و هاواری
دریغ سووتام له قرچەیی ئاگری ئیشان و ئازاری
طیبیی چی! حکیمی چی! به من چی عیلم و گوفتاری

ئەوى نەيدىيى ئىشى دل وەيا ئالەمى "دلدارى"
چوزانى من لە ئىشان و چ ئازار و فگار يكم

[دلدار: ۱۹۷۱، ل. ۶۰]

گومانى تىدا نىيە بەشىكى زورى ھەلکەوتەى توپۇگرافىاي ئەم شىعرانە پەيودەستە بەو قالبە شىعەرىيانەى كە شاعىر بەكارى دەھىنەت، ديارە لەناو ئەو قالبە شىعەرىيانەش سىستېمىك لە ئاواز و سەداى شىعەرى بوونى ھەيە، كە زۇرجار ئەم ئاواز و رېتمە شىعەرىيانە شاعىر ناچارى بەكارھىنانى ئەم شىئە توپۇگرافىايە دەكات، ھەك لە قالبە شىعەرىيەكانى چوارخستەكى و پىنچخستەكى و تەرجىبەند و تەركىبەند و موستەزاد و... ھتد دا دەردەكەوئەت.

دلدارى شاعىر يەككە لە كارەكتەرە ديارەكانى نوپۇگرافىاي شىعەرى كوردى، لەگەل نوپۇگرافىاي بابەت و مۇسىقا و لايەنەكانى ترى نوپۇگرافىاي شىعەرىكانىشى گۇرپوھ و فۇرمىكى ھاوچەرخيانە {بۇ كاتى خۇى} پىداون، ئەمەش بەجىھىنانىكى ترى بەرپرسىيارىتى شىعەرى و ئىستىتىكىيە، كە دەبىتە دەرخەرى ئاستى شاعىرى و ھونەرەندىتى شاعىر، ھەر بۇ نمونە لە شىعەرى "زولف و ئەگرىجەى يار بەتەواوى ھەست بەو گۇرانكارىيە توپۇگرافىايە دەكەين، كە بە پىچەوانەى شىعەرى كلاسىك و پىش خۇى، ھەولى داوھ ھونەر لە جۇرايەتى نووسىنى شىعەرەكەش بسازىنى و سىپىتى بەسەر رەشايدا زال بكات، تا گۇران لە روانىن و چىژ و گۆشەنىگى خوينەر بكات، چونكە ((لەگەل نووسىنى شىعەرەكەدا جۇرە جوانىيەك لە مېشكى خوينەرەدا دەچەسىنەت و بىزارىي لە شىعەرى كۇن دەپروئىتەوھ، ئەمەش زياتر كارىگەرى رىيازى "ھونەر بۇ ھونەر" لەسەر شاعىر دەبىرنەت)) [حوسىن غازى كاك ئەمىن: ۲۰۰۸، ل. ۱۹۱]، ھەك لە شىعەرى (زولف و ئەگرىجەى يار)دا دەردەكەوئەت و دەنووسىت:

زولف و ئەگرىجەى يار

زولف و ئەگرىجەى يار، چەندە تەبايە

وئىنەى جەمالى يار، لە دلى من دايە

شا بۇى گەدايە

گەداش فەدايە

رۇج بۇى نەمايە

ھەر بىن وەفايە

چونكە مەشرەبى يار جەورى جەفايە

سەد ماشەللا يارم چەندە بەنازە

دلم دەسوتىنى بەم چاوە بازە

گەردنى قازە

شەھىن و بازە

بۆ رۇح دلخوازە

بەو عىيشوۋە و نازە

[دلدار: لىۋى پىشكوتوۋە ۋەك غونچەى تازە

[۱۹۷۱، ۶۲ل]

بە كورتى ھەموو ئەوانەى باسکران بەشىنكە لە بەجىگە ياندنى ئەرك و بەرپرسىيارىتى شاعىر لە بەرامبەر بەھونەرىيىكىردنى دەق و دەرخستى لياقەى ئەدەبى و گەياندنى پەيامە بابەتى و جوانناسىيەكانى شىعەرى شاعىر بە خويئەر. ھەموو ئەمانە لە دۇخى ناۋەكى بونىادنانى دەقدا رۇلى گرنگ دەگىرن لە بەرھەمەينانى جوانناسىيە دەق و پىرکردنەۋەى لايەنى ھونەرى كەمالى و بەئارەشكايى دەق، ئەمە جگە لە كاملىبون و دەستەبەركردنى زۇرتىن چىژى خويئەر و بەردەوامبون لە خويئەنەۋەيدا.

بەشى دوۋەم: بەرپرسىيارىتى واقىع

بەكەم: ئەركبەخشىن بە شىعەر

ھەمىشە لە ئەزمونى ئەدەبى گەلاند ئەۋەدى باۋە ئەۋەيە كە ئەو مىللەتانەى خۇش دەژىن، حال و گوزەرانىان جىگىرە و پىۋىستىيە ماددىي و مەعنەۋىيەكانىان فەراھەمكراۋە، لە دۇخى ئارامى ناۋەكى و دەرەكىدان، واىكردوۋە شاعىرەكانىان بەرھەمانىكى ئەدەبى ئەۋتۇق بەھىنە ئاراۋە، كە تەنبا و تەنبا دەرپىرى دۇخىكى جوانىيى بن، ئەزمون و خەيال و حالەتىكى ئىستىتىكىيان لەپشتەۋە بىت، لەم جۇرە بەرھەمانەدا ئەدەب جگە لە خۇى، كارنامە و پەيامىكى تىرى لە پىشتەۋە نىيە، بە كورتى ئەدەب بۇ جوانى دۇنيانى ئەدەبى كارەكات و خودى ئەدەب دەبىتە ئامانچ، بەلام لەۋ كۆمەلگايانەى كە لە كەش و ھەۋايەكى قەيراناۋىيى و پىر كىشە و مەملانىدان، پىر لە بەرىيەككەۋەنتى تەۋژمى سىياسى جىاۋازن و لە دۇخىكى ناسەقامگىرى سىياسىي و ئابورىي و كۆمەلايەتىدان، ئەمە جگە لە ناچىگىرى دەروونى تاك و فەراھەمنەبوونى ھىچ جۇرە پىۋىستىيەكى ژيانكردن، شاعىرانىش بەۋ ھەموو ھەستىيارىيەى لە كەسىتتىياندا دەبىنرىت، واى كىردوۋە شاعىران و ئەدىبانىان بە جۇرىكى ئىلزامى و پەيۋەستەگى، ئەزمونى ئەدەبى خۇيان بەرجەستە بكن، كە بەرھەمەكانىان لىۋانلىۋ بىت لە ئەركىبنىن و كارنامەيى، رەنگدانەۋەى كەموكورتىيەكان و خەۋنبنىن بە فەراھەمكردنى پىۋىستىيەكانىان. واتە پەيامدارى سىمىي دىارى ئەم جۇرە بەرھەمانەن، ئىتر پەيامىش بە ھەموو جۇرەكانىيەۋە، بۇيە لەم دۇخەدا ئەدەب ناۋەرۇك دەكاتە سەنتەر نەك رۇوخسار، بابەت دەكاتە ئامانچ نەك پارازاندنەۋە و جوانكارى دەق، ھەر بۇيە لىرەدا ئەدەب بۇ جوانى ئەدەب كارناكات، بەلكو بۇ دەرەۋەى ئەدەبىيونى خۇى كارەكات، كە ھەلومەرجىكى واقىعەى و دەرەكى جىاۋاز بەسەرىدا سەپاندوۋىيەتى و ھاۋكات جۇرە جوانىيەكى تىرى ھىتاۋەتە بەرھەم. بە كورتى لەم بار و دۇخەدا ئەدەب ئامرازە نەك ئامانچ.

((مەسەلەى پەيامدارى مەسەلەيەكى مرقۇقايەتى و نىشتىمانپەرورەرى و جوانى پەرستى ئىستانتىكايە "علم الجمال و الاستطاتيقياً" بەرامبەر بابەت و مەسەلە گىشتىيەكانى لايەنى راستى و دروستى و كردهوى چاك و گوفتارى چاك و دادپەرورەرى، كە ھەموو شتىك لە ژيان و بووندان بە واتاي جوانىگەرى "فن الجمال او علم الجمال" فەلسەفەكەى كە تا چ رادەيەك ئەو بابەت و ناوەرۆكى بەرھەم و ھونەرە لە خزمەتى راستى و خزمەتى مرقۇق و كردهوى چاك و دياردە چاكەكانى ژيانە)) [پەفوق شوانى: ۲۰۰۸، ل ۳۰]. ھەر لىرەشەوہ ئەوہى ئاشكرا و پرونە ئەوہىە كە بە درىژايى ميژووى ئەدەبى كوردى ھەمىشە شاعيران و ئەدىبانى ئىمە نەيانتوانىيوہ وەك پىويست بوخويان بژين، ئەزمون و شىعەرى خويان بو مەبەستى خودىتى خويان بەكاربەيتن، حال و گوزەران و باروزروفى سياسى و كۆمەلايەتى و ئابورى نەتەوہكەمان، واپكرووہ كە جەوى ئەم ئەزمونە لەدەست شاعيران خوياندا نەبىت و بدرىتە دەست ھۆكارى دەرەوہى خويان، واتە ھەمىشە شاعەرى ئىمە لە كەش و ھەوايەكى ئىلزامى نەتەوہييدا ئەزمونى ئەدەبى خوى بەرىكردوہ، كە نەيتوانىيوہ خوى خوى بىت، بەو واتايەى كە خودى شاعەرى لە بىر و خەيال و فەنتازيا و داھىتانى ھونەرى و ئەدەبى ئىستىتىكى، چى دەويت بەرجەستەى بكات. لىرەشەوہ ھەم دۇخە ناھەمواربيەكەى نەتەوہبىشمان وای كردوہ كە بەرھەمانىك بىتە بەرھەم، كە شىوہ ئەركىبين و كارنامەى، دروشمى و پەيامدارى لەخۆبگىت، تا لەپال ھۆكارەكانى تردا ئەدەبىش بگىتە ئامرازىك بو باشبوونى حالى خراپى نەتەوہ و بەدبەيتانى ئامانجە بالاكەن.

گورپانى سەردەم و كەش و ھەواى ناچىگىرى سياسى تياژيانى دلدازى شاعەرى لەپال ھەستىارى شاعەرى و گوشكردن و پەرورەردەكردنى بە بابەتە نەتەوہبىەكان، ھاوكات بەئەزمونوكردنى زۆرىك لە موعانات و ناخوشىيەكانى نەتەوہكەى، كە وەك تاكىكى ئەندامى ئەو نەتەوہىە بە بىنين و ئەزمونوكردنى، ئەمە جگە لە پەرورەوى شىعەرنوسىن لەسەر شىوازى رپالى، كە نزيكترىن قورمى ئەدەبىيە لە خەم و مەراقى كۆمەلانى خەلك ئاگادار بىت. ((رپالىيەكان لەوانە بوون كە سەرکەوتنى جوانىناسىيانەيان بە كۆمەلەوہ گرى دەدا، كە تا چەند نووسەر دەتوانن لە كۆمەلدا بتويتەوہ و كىشە و گىفتە قولەكانى تاك بكاتە بابەتى ئەدەبەكەى و گىنگى و بەھايان پىبىبەخشىت)) [عبدالرزاق الاصفى: ۱۹۹۹، ص ۸۹]. ھەر ئەمەش وادەكات زۆرىك لە شىعەرەكانى شاعەرى بو مەبەستى جياوازى خزمەتكردن بە لايەنى نەتەوہى تەرخانبگىت و بەرجەستەكەرى ئىش و ئازار و موعاناتى ئەوان بىت، ئەمە جگە لەوہى كە زۆربەى شىعەرەكانى جۆرىك لە پەيامدارى چاكەخوازى و ئومىد و ھىواخواستن بو بەدبەيتانى ئامانجەكان، پەنگدانەوہىەكى توخى لەنىو شىعەرەكانىدا ھەيە، ھەرەك لە شىعەرى (ئەرى ئەى لاو)دا دەلەيت:

ئەرى ئەى لاو لە ھىچ وەختى نەكەى مەئىوسى ژىنت بى
دەبى ھەردەم عەزم دار و دەواى دەرد و برىنت بى

لە مەيدانى تەقەدومدا تەلاش ئەسپى نەجات بى

لغاوی ئهسپهکهت (فکر) و (علم) ئاوزینگ و زینت بی
 بهلج دایم هونهرمه ند به له مهیدانی نه بهردیدا
 بههوی عهقل و هونهرمه ندیت ده بی تیشکی زهمینت بی
 له نیو کهلدا ده بی اعلائی جهنگی که ی له گه ل جه هلا
 علم چهک بی له ئه م جهنگه وهته ن جیگای که مینت بی
 له پریگای شان و بهرزیدا دور ئه ندیشیکی وریا به
 منافع په ره وهری میلهت ئه بی ئامانجی ژینت بی
 نه که ی بۆ بهرزی ئه نجامت برای خوینیت له به ندی که ی
 به بهرزی شاد و مه سرور و به نزمی ژینی شینت بی
 له وهختی که نجی که نجیدا ده بی په نجیکی که نجی ده ی
 نه وهک وهخت بره نجیتی له نیو جیگا و نوینت بی
 له دنیا دا حه قی ژینت هه یه تاکو وه فهس دانیتی
 به لام چاکه و په وشتی چاک ده بی ئابین و دینت بی

[دلدار: ۱۹۷۱، ل ۱۸]

لای هه ندیک له توێژه ران ئه م شیعره و چه ندین شیعیری تری دلدار که بۆن و به رامی
 ئه رکه به خشین به شیعیریان لی دیت، راسته وخۆ ده یخه نه ناو خانهی شیعیری فیکراری [ئه حمه د
 قه رهنی: ۲۰۰۷، ۱۶۴]، هه رهوک دکتور مارف خه زنه دار له باره ی ئه م شیعره وه ده لیت:
 ((شیعیری ئه ری ئه ی لاو" نمونه ی ئامۆژگاری و په نده بۆ لاوان، ئه وانه ی به لای دلداره وه
 ده بی پۆشنییر و نیشتمانپه ره ر بن و چاکه ی کۆمه ل له سه رووی چاکه ی خۆیا نه وه
 بگرن)) [مارف خه زنه دار: ۲۰۰۵، ۵۴۱]. واته شاعیر له م جۆره شیعرانه دا مه به سستی زیاتری
 که یانندی ئه و په یامه قوول و که وه ریا نه یه که چاره نووسی نیشتمان و نه ته وه و خه لکیان
 له سه ر به نده، بۆیه بهر په سیاریتی ئه م کاتانه ی دلدار بهر په سیاریتییه کی واقیعیانه ی تیاژیانی
 قوناغیک له قوناغه کانی نه ته وه و نیشتمان ه که یه تی. هه ر له م کۆنتیکسه شه وه ئه وه مان بۆ
 ده رده که ویت که کاتیک شاعیر له دۆخی بهر په سیاریتی واقیعیایه، شیعره کانی په یام و
 بابه تی شیعیری، که یانندی مه به ست، بژارده یه کی که وه رین و ده چنه ناو خانه ی هونه ر بۆ
 کۆمه له وه که ((ئه مه ش مانای وایه ئه بی له په ره رده کردنی سیاسی و ئه خلاقی و
 ئیستاتیکی ئاده میزادا به شدار بی، ئه مه ش ئه رکی مه ردانه ی هونه ره)) [عیزه دین مسته فا
 په سول: ۲۰۰۸، ۴۰۸]، بۆیه جوانکاری فۆرم و پازاندنه وه و ته کنیکه جیاوازه کان، که دۆخی
 ئیستیتیکی جیاوازی ناو ده ق پيشانده دن به په لی دوهم و به شیوه یه کی کالتر ده بینریت.
 واته شاعیر به مه به ست و به ئاگایانه واتا پيش پو خسار ده خات و شیعر ده کاته ئامراژیک
 له پال ئامراژه کانی تر بۆ به دیهیتانی ئامانجی نه ته وه یی و سه رفرازی. ((دلدار خاوه نی
 هه ستیکی ناسک و دلکی پپ سۆز و شه ییای کورد و کوردستان بووه، به چاویکی پۆشنییر
 و دوربین سه ییری که م و کۆری ناته واوییه کانی که لی کوردی کردوه، له بهر ئه وه شیعیری

كردووه به چهكى دەستى بۇ مەبەستى بىرورپاى سىياسى و كۆمەلايەتى، جا ئەگەر له هەندى شوپنا شىعەرى سادە و سووك و رەوانمان بەرچاوا بکەوئیت که بەرگی هونەرىي نەپۆشيوه، ئەوه جىگای گلەي نەبووه و له پایه و توانای شاعیریتی کهم ناکاتهوه، چونکه حاجی قادر ئاسایی تەنیا مەبەستى وشيارکردنەوهی خەلکی کوردستان بووه)) [عبدالخالق علاءالدین: ۱۹۸۵، ۱۶۷]. بەلام ئەم دەربەرینە بەواتای ئەوهش نییه که شىعەرەکانی دلدار بەدەرن له جوانکاری هونەریي، یان خالی بن له هونەرەکانی ناسکبیژی، نەخیر بگره زۆر دیاردەي ئیستیتیکی ئەووتوی تیدا بەدی دەکەین، که بەلگەي بەهیزن بۆ وهستایي و هونەرەندیتی شاعیر که وهک بەرپرسیاریتی شىعەرى خۆدەردەخەن (هەر وهک له بەشى یه کهمدا هەندیکیمان لی باس کرد) بەلام بەلای ئیتمه وه له م دۆخ و بارانەدا ناوهرۆک و گەیاندى مەبەست گرنکتر و پلهی یه کهمی پيپراوه، تا جوانکاری روخسار و بونیدای هونەریي، هەر لیژەشەوه شاعیر به ئاشکرا پیمان دەلی که چی گوئن گرنکه نهک چۆنیتی گوئن. ئەمه سەرەپای گونجاندى دەق له گەل جۆری واقع و ژینگه و کەش و هەواي بەرهمهیتانی دەق.

دووهم: راستگۆی له شىعەر و واقعی تیاژباو، بوونی پهيوهستهگییهکی تۆخ له نیوان دەق و واقعیدا

دلدارى شاعیر خۆی به بەرپرستیکی گەرە دەزانى بەرامبەر واقعییهتی نەتەوه کهی، هەستکردن به ئیش و نازاری نەتەوه و هەموو ئەو نادادی و نایه کسانییەي له کۆمەلی کوردیدا هەبووه، له پال بینینەوهی چینایەتی و دابەشبوونی کۆمەل بەسەر دوو بەرەي جیاواز و دوور له یهک، بەرەیهک که هەرچی فورمه جیاوازهکانی ئیش و ئازار و نەهامهتییه بینویتی و بەسەریدا تاقیکراوهتەوه، بەرەیه کیش به واتای خوشی ژيان ئاسووده و خوشبەخت دەژین. له م روانگەیه وه بۆچوونیکي دیستۆیۆفسکی گەرە پۆماننوسی روس دینمه پیش که دهلیت: ((هەموو خیزانه خوشبەختەکان وهک یه کتر وان، هەر خیزانیکی بەدبەختیش به شیوهی تایبهتی خۆی بەدبەختە)) [هاشم ئەحمەد زاده: ۲۰۱۵، ۲۲]. بەدیویکی تردا دەتوانین بلین سەربوردهی چهوساندنەوه و خەمی هەژاران هەزاران موعانات و وینه و دیمەنی جیاوازی ناخوشی لهخۆدەگریت، بەلام ئاسوودهی دهوله مەندان و خواپیداوان، تەنیا و تەنیا یهک وینه و دیمەنی هاوبەشی خوشی لهخۆدەگریت، بۆیه دەتوانین بلین: هەمیشە خەم و مەراق و ناخوشی و شکستی مروڤایهتی، بەرهمی قول و نەمری پیشکەش کردووه، چونکه ئەم بەرهمانه راستەوخۆ پیشاندانی ئەزمونی راستەقینهی دونیای ناوهوهی خاوهنەکانیان، جۆره هەست و سۆز و موعاناتیکي راستەقینهیان له پشته، بۆیه هەست به بههیزی دەربەرینە شىعیرییهکان و جوانی فورم و واتا و وینه بەرهمهاتوو دهکانیش دهکەین، ئەمه جگه له وهی پرسیاری جه وههري و قول له وای خویان به جیدههیلن، که بۆچی شکست؟! بۆ؟! بۆ دهییت وا بییت؟! دواچار خویته ریش حەز به خویندنه وه و خۆتیا بینینەوهی دهکات، چونکه خویتهر به هەموو جۆره کانییه وه هەماههنگه

له گه‌ل چيژ و سه‌ليقه‌ی به‌ره‌م و دۆزينه‌وه‌ی دۆخه ئيستيتيکيه جياوازه‌کانی ده‌ق، بۆيه حه‌ز به خويندنه‌وه‌ی ده‌کات و راده‌مينيت، کوردوته‌نی که‌سيک به زمانی دل بپه‌يقيت، حه‌ز به گويگرتنی ده‌که‌يت.

دلدار وه‌ک شاعيريکی به‌ئاگا، وه‌ک زۆربه‌ی شاعيرانی تری نيو ئه‌ده‌بی کوردی له زۆر روانگه و سه‌رچاوه‌ی جياوازه‌وه روانيويتييه مه‌سه‌له نه‌ته‌وه‌ييه‌که‌ی و هه‌ولێ داوه په‌نا بۆ زۆريک له کانگای ناوخۆی و ده‌ره‌کی ببات، به‌مه‌به‌ستی ده‌سته‌به‌رکردن و به‌ديه‌بنانی به‌شیک يان زياتری مافه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی. له‌م روانگه‌يه‌شه‌وه وه‌ک زۆريک له شاعيرانی ترمان په‌يره‌وی ئه‌و رينازه‌يان کردووه که ده‌ليت: گوينه‌دان به ئامراز بۆ گه‌يشتن به ئامانج. وه‌ک چۆن دلداري شاعير له‌پيناو ئامانجی نه‌ته‌وه‌ی و نه‌مانی چينايه‌تی و چه‌وساندنه‌وه، په‌نا ده‌باته به‌ر به ئه‌ندامبونی چه‌ند حيزيکی جياواز تا هه‌ولبدا له‌ريگه‌يه‌وه به‌شیک له‌و ئامانجه نه‌ته‌وه‌ييه به‌ده‌سته‌به‌نينت. بۆيه ده‌توانين بلين دلدار په‌کيکه له‌و شاعيرانه‌ی که راستگویی و ليکنزيکيه‌کی سه‌ير له‌نيوان شيعر و ژيان، خه‌يال و واقع، گوفتار و کرداردا به‌رجه‌سته کردووه، چونکه بيرمان نه‌چئ ئه‌م سيفه‌ته له زۆر شاعيردا نيه و ته‌نيا له‌و شاعيرانه‌دا ده‌بينريت که سه‌رباشقه‌ن و په‌يوه‌سته‌گی واقعي و هه‌لکه‌وته‌ی ئاکاری خۆيان ده‌گويژنه‌وه نيو دنيا ئه‌ده‌بييه‌که‌يان، يان به پيچه‌وانه‌وه په‌يام و تيمه ئه‌ده‌بييه‌کانيان ده‌بنه دۆخیکي ئيلتيزام هينان بۆيان و له واقعي ژيانکردندا پيوه‌ی په‌يوه‌ست ده‌بن، هه‌ر بۆ نمونه ((هه‌ندئ شاعير و نوسه‌ری فووتیکراو هه‌يه، پارچه هه‌لبه‌ستی وا ريک و داتاشراوی نيشتمانيت ئه‌خاته به‌ر ده‌ست که به‌خۆت نيه پر به دل ئافه‌رينی ئه‌که‌يت و چه‌پله‌ی بۆ ئه‌ده‌ی، که‌چی بئ و په‌رده له‌سه‌ر راز و ده‌روونيان لابيروي فریان به‌سه‌ر نيشتمانپه‌روه‌رييه‌وه نيه و هه‌مان شاعيره‌که‌ی چه‌ند سال له‌مه‌وپيشترن که بۆ ده‌ستی جل و مستی پاره، قه‌سيده‌يه‌کی سئ چوار گوريسیان به‌سه‌ر سه‌ر و گويلاکی فلانه خه‌ليفه‌دا هه‌لداوه)) [ناکام: ۱۹۵۹، ۱۴۶].

له‌لايه‌کی تره‌وه زۆريک له شاعيران و نوسه‌رانی کورد سه‌رباشقه و رينيشانده‌ری خه‌لک و نه‌ته‌وه‌که‌يان بوون، بۆ ئاگادارکردنه‌وه‌يان له‌و زولم و سته‌مه‌ی که ليين ده‌کری و مافی ئه‌وان ئه‌وه نيه به‌م شيوه‌يه بژين. يان بۆ به‌ئاگاهينانه‌وه‌يان له هه‌موو ديارده دزيو و دواکه‌وتوووه‌کان، گومانخسته سه‌ر ئه‌و دياردانه‌ی که چه‌ند وه‌خته به‌جیگيري ليين روانراوه. وشيارکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لانی خه‌لک له جۆری ئه‌و سيستمه سياسیانه‌ی که سه‌رچاوه‌ی نه‌هامه‌تيانن و به‌رده‌وام پالپشتی چینی ده‌ره‌به‌گ و ئاغا تيرنه‌خۆر و چاوبرسييه‌کان ده‌کن، ئه‌مه‌ش بووه هۆی دروستبونی دوو چين ئه‌وانيش: چینی جوتيار و زه‌حمه‌تکيش، چینی ئاغا و ده‌ره‌به‌گ، هه‌روه‌ک عه‌بدولرهمان قاسملو له‌باره‌ی په‌يوه‌ندی ئه‌م دوو چينه‌وه ده‌ليت: ((ئاغا به‌ناوی سه‌رپه‌رشتی باوکايه‌تی و به‌رژه‌وه‌ندی هۆزه‌وه خه‌لکی ده‌چه‌وساندوه)) [ئيسماعيل ئيبراهيم سه‌عيد: ۲۰۱۰، ۳۵].

دلدارى شاعىرىش وەك درىژكراوھى رېرھوى كاركردى ئۇ شاعىرھ شۆرپشگىرپانھ و لەگەل ئۇ واقىعەھ تىندا ژياوھ دوو رۆلى بىنيوھ، رۆلى يەكەمىان بۇ:

۱- خزمەتكردنى كيانھ نەتەوھىيەكەھى، سەربارى رەخنەگرتن لە سياسەتھى چەوتى بەرپىرسانى داگىركەر و رژىمە جياوازەكان بەرامبەر بە كورد.

۲- كىشەھى جوتيار و ئاغا و ئۇ سىستىمەھى كە نەيدەتوانى دەستەبەرى مافى جوتياران بكات و بە يەك چا و لە گشت بروانىت.

۳- رەخنەگرتن لە ھەندىك لە تىروانىنى پياوانى ئايىنى، كە ئايىنيان تەنيا لە لە گۆشەيەكى بەرتەسك و داخراودا دەبىنيەوھ، لەم روانگەيەشەوھ ھەست بە جۆرىك لە بۆچوونى دوالىتى دلدار دەكەين، سەبارەت بە چەمكى ئايىنى و خودا و سورى فەلەكى.

۴- رەخنەگرتن لە ھەندىك لە و خو و نەرىتە داپزىوانەھى ناو كۆمەلى كوردەواری، كە شىوھەك لە جىگىرىيان بەخۆيان وەرگرتبوو، جۆرىك لە ناچالاكى و ناجولەيان بە خەلك بەخشىبوو، بۆيە لە شىعەرىك و دوان و سىان و زياتر، دلدار بانگەشەھى ئەكتىفبوونى لاو و چىنە جياوازەكەنى كۆمەل دەكات.

۵- ھەندىك بۇنە و بەسەرھاتى ژيانى رۆژانە و پىشكەشكردنى ئەزموونى ژيان و پەند و دەربراوى حىكمەتەبخش.

۶- رۆشنىبىركردنى خەلك و چىنى جوتياران، بەئاگاكردىيان لە ماف و ئازادىيەكان و باشكردنى ژيانيان.

رۆلىكى تريان بۇ بىنيەوھ و بەرجەستەكردنى ھەموو ئەم لايەنانە و چەندىن لايەنى تىرىش لەناو شىعەر و ئەزموونى شىعەرنووسىندا، كە بىنگومان ئەمەش خۆى لە بەجىگەياندى ئەرك و كارنامەھى ئەدەبىدا دەبىنىتەوھ. رۆلى يەكەمىان رۆلىكى ئەركى و ئەخلاقى و نەتەوھىي و نىشتمانىانەھى، كە خۆى لە تىيازىانى و بەرجەستەكردنى ئۇ واقىعەدا دەبىنىتەوھ، كە شىعەرەكانى لەم بارەيەوھ پەيامدارىي و ئەركىبىن لەخۇدەگرىت.

ئەھى كورد

ئەرى ئەھى كورد لەنۆ گەلدا ھەتا كەھى مات و داماوى
كە عالەم سەربەخۇن گشتى ئەتۇش پەيوەندى نۆ داوى
دەسا بىرى لە حالى خۆت بكە و ھەستى بە زىللەت كە
بەلى دوتىنكە راوكەر بووى و ئىستاكە بەخۆت راوى

.....

زەمان ئىمە بە شىشى غەم لەسەر ئاور ئەبرژىنى
سەرم سورما لە جەھلى تۇ ھەتا كەھى تۇ نەبرژاوى
دەھى(بىور) عەدوى (دار)ھ، بەلام كلكى ئەویش دارە
بەھوى كوردە ئەتۇ غافل كەوا ئەمرۆ شكانراوى
دەسا غىرەت كە مەوھومى لە بەھرەھى ژىن مەحرومى

دریخ و حەیفە مظلومی كە زیندوی پەشمە فەوتای

جیهان گیرانی هاوتیرەت كە دوینی هەر وەكو تو بون

ئەوان وا پینگە یشتون و ئەتوش هەر كال و هەر خاوی [دلداز: ۱۹۷۱، ل. ۲۰]

یان لە شیعیریکی تردا شاعیر دەلیت:

میللەت گەر گەنجی سست بی مردووە عیللەت نیە
تاكو مابن نیو دەرونی بی جەفا و عیللەت نیە
شادمانی تەختی ژین و تاجەكەى عزەت نیە
لاوی كوردان هەر دەوری مەى ئەكەن غیرەت كەشى

.....

میللەتی گەر لاوی چوست بی زیندوووە و هیچ نامری
هیچ بە زیللەت دەست و پایان وا لە بەندی ناخری
سەد هەزار تیغی زەمانە بیتو ئەستوی نابری

لاوی ئیمەش هەر دەوری مەى ئەكەن غیرەت كەشى [دلداز:

[۱۹۷۱، ل. ۲۷]

رۆلى دووهمیان وەك درێژەدان بە خەباتی ئەدەبی شاعیرانی پیش خۆی، كە بە پالپشتی
ئەو موعاناتە خۆی لە بەرھەمھێنانی دەقی ئەدەبی و خەمڵاندنی دونیایەكى جوان و
ئستیتیکیدا دەبینتەو. بۆیە دەتوانین بلین لە كورتترین مانادا دلداری شاعیر هەم شاعیریکی
شۆرشگیر، هەم شۆرشگیریکی شاعیر.

هەر بۆیە بە خۆیندەوێ كۆی دیوانی دلداز بۆمان دەردەكەوێ كە زۆربەى زۆرى
هەوینی بەرھەمھێنانی ھۆنراوەكانی دلداز و تاقیکردنەو شیعیریەكانی، ھەلقوولاوی ڕووداو
و بەسەرھاتەكانی ناو كۆمەلى كوردەوارین، پەيوەستەگییەكى تۆخی بە مەسەلەى
كۆمەلایەتى و نەتەوہی و نیشتمانییەكانەوہ ھەبە، ھەلھینجراوى دانەبران و ھەستکردنیەتى
بە خەم و ناسۆرى گەلەكەى، بەرجەستە كردنى ڕووداو و حال و زروف و چۆنیى ژيانى
گەلەكەمانە لە قوناغىك لە قوناغەكانى تياژيانى دلدازدا.

سپپەم: موعاناتى گشتى نەك تاكى، تيشكىك بۇ بابەتە جياوازەكانى شيعر

لە دیوانی دلداری شاعیردا تاقیکردنەو و دیوی ئەویدی و ھۆکار و دیاردانەى
وەك تووی ئالتوونی "یەكەم بیروکە" دەبنە دندەدانى شاعیر بۆ ئەفراندنی شیعیر [دلداز: ۲۰۰۷، ل. ۳۳]،
محەمەد: ۲۰۰۷، ل. ۳۳]، ھیندەى وەك مەبەست و دندەدانى كۆمەلى و گشتى خۆدەردەخەن،
نیو ھیندە نابنە گەیاندى مەبەستىكى تاكایەتى. مەبەست لە كۆمەلى واتە نووسینی شیعیر
بۆ مەبەستە جياوازەكانى دەرەوہى خۆدى شاعیر، كە بە ناچارى، یان ھەستکردن بە بۆنە
و دیاردەىك وەك كەسىكى بەئاگا، یان وەك پەيوەستەگییەكى تۆخ بە مەسەلە نەتەوہی
و نیشتمانى و سیاسى و كۆمەلایەتییەكان...ھتد. بەلام ھەرچى مەبەستە تاكایەتییەكانە
ھەموو ئەو تیمە و خواستە ناوہكى و خولیایانەى شاعیر دەگریتەوہ، كە خۆى مەبەستییەتى

له شه پۆل و تهوژمیکى خودیانهی دهروونیانهی نه بینراوهوه، بیکاته به رههمیکی دهه کیبانهی بینراوی ئاماده له سهه و یستی خوی، دواچار دهقیکی پینسازینی که بناغهی ناوهکی شاعیرن، نهک بهرئه نجامی ئیلتیزام و سه پاندنی دۆخیکی واقعی و دهههکی. زۆرینهی ئەزمونی شیعیر له دیوانی دلداردا ئەزمونیکی گشتییانهی کۆمه لایانهیه، ئەمهش به بهلگهی ئەوهی که له کۆی ۳۲ پارچه شیعیری نیو دیوانه که یه دایر دیوانی چاپی دووهمی (سالی ۱۹۷۱) ته نیا ۱۳ بۆ ۱۴ شیعیران ئەزمونیکی تاکایهتی و نووسینه وهی خودیتی شاعیران پێوه دیاره، ئیتر ئەوهی ده مینته وه ۱۸ بۆ ۱۹ شیعیره، که هه موویان شیوه جیاوازهکانی موعاناتی کۆمه لین و له رینگهی سۆز و خه یال و توانای ده رککردنی شاعیره وه ده برپاون، که ئەمهش زیاتر له گه ل رێچکه ریالییه شۆرشگیریه که ی نووسینی شیعیری شاعیردا به کده گرته وه، چونکه ئەزمونی شیعیر نووسین لای زۆریه ی شاعیرانی ئەم ره وته له م چه شنهن. له لایه ی تره وه خودی دلدار ((شاعیریکی زاتی نه بووه، تا شیعیر بۆ ئاره زوو خه م و په ژاره و سکالا تاییه تیه کانی خوی ته رخا ن بکات، به لکو لای دلدار شیعیر و خه باتی سیاسی و بلاو کردنه وهی بیرو رای نه ته وایه تی و هوشیار کردنه وهی گه لی کورد، ئامانج و مه به سستی بنچینه یی بووه)) (عبدالخالق علاءالدین: ۱۹۸۵، ل ۱۶۷].

ئه گه ر بروانینه کۆی بابه ته شیعیرییه کانی شاعیر، ئەوا هه ست به فره بابه تی و تاقیکردنه وهی جیاوازی ئەده بی ده که ین، که خۆی له چه ندین بابه ت و تیمه ی جوړاوجوړدا ده بینته وه. دیوانی دلدار به گوێره ی واقعی تیاژیاوی خاوه نه که ی و ئەو موعاناته ناوه کی و ده ره کیبانه ی که رووبه رووی بووه ته وه، بابه تی شیعیری جوړاوجوړیش له لا خولقاندوه، بۆ نمونه له کۆی ئەو ۳۲ پارچه شیعیره ی نیو دیوانه که ی:

- ۶ شیعیر بابه تی نه ته وه یی و نیشتمانین.
 - ۴ شیعیر بابه تی کۆمه لایه تی.
 - ۱۲ شیعیر بابه تی دلدار ی و ئەقینی.
 - ۱۰ شعیریش تاییه ته به بابه ته کانی: فه لسه فه و خه می به ریکردنی ژیا ن، ئاموژگاری، هه ژاری و ده رد و دیارده دزیوه کانی ناو کۆمه ل، موعاناتی جوتیار و بۆنه و به سه رهاتی رۆژگار، په ند و قسه ی نه سته قی عیبره ته خه ش... هتد.
- هه موو ئەمانه ی باسکران به لگه ی دانه بران و به رپر سیاری تی شاعیرن به رامبه ر ئەو واقع و کۆمه له ی تیایدا ژیاوه، هاوکات په یوه سترکردنی ئەده ب و واقعیه به یه کتره وه و له سه ره یه ک سه که رۆشتنی ئەزمونی ئەده بی و واقعی شاعیرمان بۆ ده رده خه ن، که راستگۆیا نه ژیا نی ئەده بی و واقعی سه رده می خۆی پیکه وه گری ده دات، هه ر لیژه شه وه ده توانین بلین که که م شاعیر هه یه وه ک دلدار لیکچوونیکی سه یری هه بی له نیوان واقع و ئەده به که ی و بۆ ئەوی دی ژیا ن (نه ته وه - کۆمه ل - نیشتمان) نه ک بۆ خود ژیا ن (دلدار).

نەنجام

- ۱- دلدار یەکیکە لەو شاعیرە گەورانەیی نیو ئەدەبی کوردی، کە لیکچوونکی سەیر لەنیوان واقعی تیاژیاو و دنیا ئەدەبییە بێگەردەکەیی دەبیریت، بەشیوەیەک کە م شاعیر هەیه وەک ئەم هیندە شاعر و واقعییەکەیی، دەق و ژیاڵەکەیی لەیەکەوێ نزیك بیت، کە ئەمەش لە رەخنەیی ئاکاریدا تا ئەوپەری سنوور خاوەنەکەیی بەرەو بەرزی هەلەدەبێ.
- ۲- هەستی بەرپرسیاریتی بەرامبەر شاعر و واقعی لای دلدار شاعیر، هەستکردنیکی دوایی پێر لە شانکی و مملانییە، چونکە لە زۆریک لەو شاعرانەیی کە شاعیر دەیهوێت وەک بەرپرسیاریتی شاعیری خودیتی خۆی بنووسیتەوێ و ئیستاتیکیکی دویایی شاعر بونیاد بنیت، جاریکی تر دەگەریتەوێ سەر بەرپرسیاریتی واقعیەکە و وەک کەسیکی مولزەم بە واقعی و رووداوێکان ئەرک و بەرپرسیاریتی هەلەدەگریت.
- ۳- کاتیک دلدار لە دۆخی بەرپرسیاریتی شاعریدا راستەوانە لەگەڵ پێبازی هونەر بۆ هونەردا دیتەوێ، دەبیتە بەرەمەینی سیما و دیارە ئیستیتیکیکیکانی دەق، ئەمەش بەجیگەیانندی ئەرک و بەرپرسیاریتی بەرامبەر چێژی خوینەر. کاتیکیش لە دۆخی بەرپرسیاریتی واقعیەکە ئەم ریکەوتن و هەماهنگییە لەگەڵ پێبازی هونەر بۆ هونەر ئاواژوو دەبیتەوێ و دەچیتە ناو خانەیی هونەر بۆ کۆمەل و دەبیتە بەرەمەینی دیارە و هزر و ئایدیاکانی دەرەوێ دەق، کە ئەمەش بەجیگەیانندی ئەرک و بەرپرسیاریتی بەرامبەر واقعی و کۆمەل.
- ۴- شاعر لای دلدار ئامرازە ئامانج نییە، بۆیە ئاسایی زۆرجار گرنگی زیاد لە پێویست دەدات بەوێ کە چی دەلیت نەک چۆنی دەلیت.
- ۵- شاعیری دلدار وەک بەرەمەستەکەری شاعیری پێالی، هەلەنجراوی خەم و مەرایی ژیاڵی نەتەوێ کورده، بەجۆریک کە لەگەڵ واقعیەتی سیاسی و نیشتمانی و کۆمەلایەتی کوردا یەکانگیرە تا ئاستی یەکبوون و توانەوێ لەو واقعیەدا.

سەرچاوهکان:

دیوان:

- دیوانی دلدەر، ۱۹۷۱، چاپخانهی کوردستان (چاپی دووهمین)، ههولێر.
- دیوانی دلدەر، ۱۹۸۵، شاعیری شۆرشگێڕی کورد، نووسینی عبدالخالق علاءالدین، چاپخانهی دار آفاق عربية للصحافة والنشر، به‌غدا.

کتیب:

▪ **به زمانی کوردی:**

- ئەحمەد قەرەنی، ۲۰۰۷، شیعری فێرکردن له ئەدەبی کوردیدا- نیووی یەکه‌می سەدهی بیستەم، دەزگای ئاراس، ههولێر.
- ئیسماعیل ئیبراهیم سەعید، رووداوێکی کوردستان له ئاوێنەی ئەدەبدا، دەزگای توێژینه‌وه و بلاوکردنه‌وهی موکریانی، ۲۰۱۰، چاپخانهی خانی، دهۆک.
- په‌روین عەبدوڵلا خەدر، ۲۰۰۸، رەگەزەکانی دراما له شیعری لیریکی کوردییدا (کرمانجی خواروو ۱۹۸۰- راپەرین)، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلێمانی.
- حوسین غازی کاک ئەمین، ۲۰۰۸، نوێکردنه‌وهی شیعری کوردی له سالی ۱۹۳۲ تا کوتایي ۱۹۴۹ له کوردستانی عێراقدا، چاپخانهی رۆژه‌هلات، ههولێر.
- دلێز سادق کانه‌بی، ۲۰۰۹، هه‌ندئ لادانی زمانی لای شاعیری نوێخوازی کورد، ئەنوه‌ر مه‌سیفی- نه‌وزاد رەفەعت- فه‌ره‌اد پیربەل، دەزگای توێژینه‌وه و بلاوکردنه‌وهی موکریانی، چاپخانهی خانی، دهۆک.
- دلشاد عەلی"د"، ۲۰۰۷، دیلان و تاقیکردنه‌وهی شیعری، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلێمانی.
- رەفیع شوانی، ۲۰۰۸، ئەدەب "کۆمه‌له‌ و تاریکی ئەدەبی"، چاپخانهی وه‌زاره‌تی رۆشنییری، ههولێر.
- عیزه‌دین مسته‌فا رەسول"د"، ۲۰۰۸، ریالیزمی نوێ و ئەدەبیاتی کوردی، له‌سه‌ر ئەرکی فاروقی مه‌لا مسته‌فا چاپکراوه، سلێمانی.
- فه‌ره‌اد پیربەل، ۲۰۰۵، شیعری نوێی کوردی، چاپ و بلاوکردنه‌وهی دەزگای کوردستان، ههولێر.
- کاکه‌ی فه‌لاح، ۱۹۷۸، کاروانی شیعری نوێی کوردی، بێ ناوی چاپخانه و شوین.
- ماریف خه‌زنه‌دار"د"، ۲۰۰۵، میژووی ئەدەبی کوردی، به‌رگی پینجه‌م، دەزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، ههولێر.
- سه‌عید ناکام، ۱۹۵۹، هۆنراوه‌ی نوێ، لیکۆلینه‌وه‌ییکی وێژه‌یی، چاپخانه‌ی کامه‌ران، سلێمانی.
- نه‌وزاد ئەحمەد ئەسوه‌د، ۲۰۰۶، ئەزموونی خوینده‌وه، چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی رەخنه‌یی، دەزگا و چاپ و پەخشی سەردەم، سلێمانی.
- هاشم ئەحمەد زاده، ۲۰۱۵، جیهانی رۆمان، ناوه‌ندی رۆشنییری و هونه‌ری ئەندیشه‌، چاپخانه‌ی په‌نجه‌ره، سلێمانی.
- هه‌من عومه‌ر خۆشناو، ۲۰۱۰، شیعریه‌تی ده‌قی چیرۆکی کوردی، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی شیوازگه‌ری پراکتیکیه‌، چاپخانه‌ی رۆشنییری، ههولێر.

■ به زمانى عەرەبى:

- سهام حسن السامرائى "د"، ۲۰۱۳، العتبات النصية في "رواية الاجيال" العربية، طبع في مطبعة الديار، الموصل- العراق.
- عبدالله ابراهيم، ۱۹۸۸، البناء الفني لروايه الحرب، فى العراق، دراسه لنظم السرد والبناء في الرواية العراقية المعاصرة، الطبعة الاولى، وزارة الثقافة والاعلام، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد.
- عبدالرزاق الاصفر، ۱۹۹۹، المذاهب الادبية لدى الغرب، منشورات اتحاد الكتاب العرب.
- ناصر يعقوب "د"، ۲۰۰۴، اللغة الشعرية، وتجلياتها في الرواية العربية "۱۹۷۰- ۲۰۰۰"، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت- لبنان.

■ به زمانى فارسى:

- ابراهيم يونسى، ۱۳۸۲، هنر داستان نويسى، مؤسسة انتشارات نگاه، چاپ هفتم، تهران.
- جمال مير صادقى، ۱۳۸۸، ميمنت مير صادقى (ذوالقدر)، واژه‌نامه هنر داستان نويسى، فه‌رهنگ تفصيلى اصطلاح هاى ادبيات داستانى، چاپ دوم، نشر كتاب مهناز، تهران.

■ بلاوكراوه:

- عبدالله طاهر به‌رزنجى، ۱۹۹۴، جوجرافياى دهق و ئاماده‌بوون و ديارنه‌بوون په‌ش و سپيىتى، گوڤارى كاروان، ژماره: ۱۲ ى خولى راپه‌رين.
- فازيل مه‌جيد مه‌مود "د"، ثابى ۲۰۱۶، بيستون عارف عه‌زين، ته‌كنيك و په‌گه‌زى هونه‌ريى خواستراو "ناونيشانى رومان" وه‌ك نمونه، گوڤارى زانكوى سليمانى به‌شى B، ژماره: ۵۱.

خلاصه البحث

مسؤولية دلدار أمام الشعر و الواقع

هذه الدراسة محاولة تحليلية لقراءة بعض الجوانب و الخبرات الأدبية و الواقعية للشاعر دلدار. حاولنا في هذه الدراسة قراءة صراع تعايش دلدار بين الشعر و الواقع محاولة عن طريق محاورة أشعاره اعتمادا على المصادر و الوثائق الأدبية و الواقعية. وفي الوقت نفسه تسليط الضوء على كلا الجانبين الموضوعي و الشكلي كصورتين رئيسيتين لعالم الأدب. الموضوع أو المضمون كجانب واقعي و ذاتي متجسد للشاعر. و الشكل كمقدرة و مستوى الأداء الفني له. ولهذا الغرض قسمنا الدراسة على قسمين أساسيين.

في القسم الأول حاولنا إلقاء الضوء على مجموعة من النواصي الجمالية للشعر كقراءة فنية مرتبطة بالجانب الاستاتيكي والإنتاجي للشعر. وإلى جانب ذلك نعرض عددا من فنون الكتابة الشعرية التي تعبر عن المستوى المهاري و اللياقة الأدبية و اللغوية للشاعر و قلما تم التحدث عنها، وبدورنا جمعنا هذه النواصي و الجوانب الجمالية في المحاور الآتية:

- ۱- فن عنوانة الشعر.
- ۲- اللغة الدرامية و فن السرد في الشعر.
- ۳- الطبوغرافيا و فن تنويع الكتابة الشعرية.

وفي القسم الثاني حاولنا توضيح المضامين المختلفة للشعر مع إثارة مجموعة من الموضوعات الفكرية و الفلسفية المتعلقة بالحياة الأدبية و الواقعية للشاعر و ذلك كقراءة موضوعية مرتبطة بالواقع، وبصورة عامة حصرنا هذه الأمور في هذه المحاور:

- ١- إعطاء مهمة و واجب للشعر، جعل الشعر آلة و وسيلة.
- ٢- الصدق في الشعر وفي الواقع المعاش، وجود ارتباط وثيق بين الشعر والواقع.
- ٣- المعاناة العامة غير الخاصة و الفردية.

ويجب أن نقول إن الهوامش و المصادر التي اعتمدنا عليها هي على وفق نظام (هارفارد) الذي يعد أحدث نظام لاستعمال المصادر. وفي الختام عرضنا النتائج التي توصلنا إليها بمجموعة نقاط، مع قائمة بالمصادر و ملخص الدراسة باللغتين العربية و الانجليزية.

Abstract ***Dldar's Responsibility to Poetry and Reality***

This study is an analytical attempt to shed light on some responsibility of literary experience and the realities of the poet, Dldar, in which we have attempted through confabulation of the poems, themselves by depending on references and literary and real proofs, to do a reading on Dldar's life between poetry and reality, and simultaneously focus on both the theme and the content as two key figures of the literary world. Content is like the real aspect and the embodying self of the poet and the form is like the ability and the representation of the artistic level of the poet, for this purpose, the study is divided into two main sections.

In the first section, like an artistic reading relating to the aesthetic aspect and poetry production, we have endeavored to focus on some of the aesthetic aspects of poetry which will appear like the internal responsibility of the literary texts, along with this, to pin point some skills of poetry writing, which are the expression of skillfulness level, literary and linguistic capacities and little has been said about, which are all concentrated on, in the following topics:

1. Art of writing title for poetry.
2. Dramatic language and the art of narratology (narration) in poetry.
3. Topography and the art of quantity of writing poetry.

In the second section, like a subjective reading relating to reality, we attempted to demonstrate Dldar's real responsibilities on different themes of poetry, along with concentration on some subjects relating to intellectuality and philosophy relating to the poet's literary and real life, which is focused on, in the following topics:

1. Offering duty to poetry, implementing poetry.
2. Truth in poetry and the reality of inhabitancy, the existence of a deep relationship between poetry and reality.

3. General concerns not individual ones.

This paper uses Harvard referencing style for its references and footnote, which is the most recent referencing style and finally in some points the conclusion of the study has been presented with the list of the works cited and the abstract of the study in both Arabic and English languages.